

punkt, at lønningsniveauet i staten for de grupper, hvor en direkte sammenligning kunne gennemføres, skulle bringes på højde med lønningsniveauet i de frie erhverv, idet der dog ved en sådan sammenligning ville være at tage et passende hensyn til de forhold, som er særlige for statens tjenestemænd; som sådanne særlige forhold skal specielt fremhæves tjenestemændenes adgang til efterindtægt og pension, fuld løn under sygdom, varig beskæftigelse og deraf følgende fritagelse for bidrag til arbejdsløshedskasser samt endelig en vidtgående adgang til avancement til højere placerede lønningsklasser. Når de nævnte hensyn tages, og den til tjenestemændene udbetalte kontante løn suppleres med værdien af de nævnte tjenestemandsgoder, var det niveau, der blev fastlagt gennem lønningsreglerne i tjenestemandsløven af 1946 for de betydende grupper af tjenestemænd, der ved de omtalte beregninger blev betragtet som egnede til at danne basis for lønningssystemets opbygning, fuldt ud på højde med de frie erhvervs lønningsniveau. Der blev dernæst indført et reguleringstillæg, som skulle forøges eller formindskes med pristallets vækst eller fald, svarende til pristalsreguleringen i privatindustriens arbejdsoverenskomster. Siden tjenestemandsløvens ikrafttræden er tjenestemændenes lønninger i overensstemmelse med de i lovens kapitel 5 indeholdte bestemmelser som følge af pristallets stigning blevet dyrtidsreguleret med ialt 3 portioner, nemlig 1 portion pr. 1. april 1947, 1 portion pr. 1. oktober 1947 og med yderligere 1 portion pr. 1. oktober 1948; denne stigning repræsenterer for de talmæssigt store tjenestemandsgupper et samlet årligt beløb på 360 kr. Gradueringen af reguleringstillægget betyder, at de højest lønnede i den samme periode har fået lønningerne forøget med 576 kr.

Statstjenestemændenes centralorganisationer I og II, statsembetsmændenes samråd samt Danmarks lærerforening har imidlertid under henvisning til, at der er konstateret en væsentlig større stigning i de frie erhvervs lønninger, særlig som følge af de ved overenskomstfornyelserne i foråret 1948 gennemførte forbedringer, fremsat ønske om en generel lønforhøjelse for tjenestemændene.

Regeringen kan ikke finde det tilstrækkelig begrundet, at der så kort tid efter vedtagelsen af en tjenestemandsløvslov, der forinden havde fået tilslutning fra repræsentanter for alle tjenestemændenes centralorganisationer, gennemføres principielle eller gennemgribende ændringer i den gældende lov. På den anden side må det erkendes, at de af det statistiske departement beregnede gennemsnitlige *timefortjenester for faglærte og ufaglærte arbejdere* i overenskomstperioden